

„Čo robiť? Ježiša niet; síce vstal, no je aj nie je s nami. Poďme robiť to, čo vieme, aby sme len tak neposedávali so založenými rukami. Ved' náš starý spôsob života nebol až taký zlý a rybárov si ľudia za ich poctivú a namáhavú pácu vážia.“
Lenže niečo sa predsa len zmenilo.

Akosi im ich to staré remeslo nejde. Žeby sa za tie tri roky, čo chodili s Ježišom, odnaučili loviť rybu. To nie je možné. Tak čo je vo veci? Čo sa zmenilo – siete, loďka, či dokonca ryby sú teraz prešibanejšie?

Nie, vy ste sa zmenili apoštoly, hoci ešte sami úplne nechápate, čo sa s vami robí. Váš predchádzajúci život už nie je pre vás. Máte nové poslanie. Rybári boli, sú aj budú. Oni nech sa starajú o potravu pre telo. Vy si spomeňte, k čomu vás volá Učiteľ, Ten, čo prosí o pokrm. Nie že by bol hladný, ale chce ukázať a pripomenúť vám, k čomu ste povolaní – loviť ľudí zo všetkých národov (preto ste dnes chytili 153 veľkých rýb – počet vtedy známych národov). Pochopili ste? Spoznali ste ho? Ján spoznal Ježiša hneď, ako najmladší totiž vníma srdcom. Na vašu chválu, najmä tvoju, Peter, je, že ste počúvli práve toho najmladšieho a prišli k Ježišovi. On vie, čo k poslaniu potrebujete – vaše schopnosti, preto vás prosí priniesť niečo z úlovku, a potom jeho milosť, ktorá vás bude udržiavať a posilňovať, tak ako jeho dnešná prítomnosť a pohostenie.

Drahí apoštoly, viem, že ste to nemali ľahké, najmä po všetkých tých trpkých dňoch pred poslednou Veľkou nocou. Chápem aj vašu neistotu a strach, ved' Duch Sv. nq̄ vás ešte len zostúpi. Trochu vám aj závidím, máte Ježiša, ktorý vám sám dokazuje svoje zmŕtvychvstanie i uisťuje vás o živej prítomnosti vo vašom poslaní. Ste hrdinovia, lebo nakoniec ste prekonalí sami seba, a v Kristovom Duchu naplnili svoje poslanie.

Na čo sa však čudovať spomalenosti apoštolov, alebo ich nerozhodnosti po vzkriesení? Ich situácia bola iná – tu ich tri roky sprevádza Ježiš, a tu ho zrazu niet. Ale my to máme na jednej strane oveľa jednoduchšie. Už od prvých chvíľ vieme, že Kristus je s nami. Vieme, že je víťaz nad smrťou. Už nás nemôže prekvapiť nijaká prehra, nijaká smrť. A predsa. Pochybnosti, smútok a útek apoštolov sa opakovane objavujú aj v našom živote.

Nevzdávaj to

Napísal Michal Marhefka
Piatok, 13 Apríl 2012 09:07

Často sú spojené s našimi osobnými prehrami a neúspechmi, predovšetkým vo forme hriechu. Keď už nevieme, ako ďalej, alebo sa hambíme pred sebou, či pred druhými, zabúdame, že naša jediná záchrana je práve Kristus, ktorý čaká na brehu, nielen s odpustením, ale aj s posilou. Zbytočne budeme utláčať svoje svedomie rôznymi aktivitami, dokonca aj dobrými, len aby sme zahnali svoje pochybenie. Kristus nám verí a čaká. On vie, že sme schopní vyplniť našu úlohu. Ináč by nás nepozval na svoju cestu. Každý je schopný splniť svoje poslanie svedka, dokonca aj po mnohonásobnom pochybení. Sme schopní, lebo nikdy nekonáme sami. Preto, keď si uvedomíme, čo a ako treba zmeniť a odčiniť, skočme rýchlo do vody, a doplávejme k Ježišovi. Nečakajme, že nás tam vietor udalostí spokojne donesie, lebo sa môže zmeniť, a potom už bude neskoro. Peter doplával a bol šťastný. Istota v úspechu po Kristovom boku je aj našou nádejou.